

Patufet

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Plaça Folch i Torres, s/n.
Emplaçament Nucli antic de Granollers
Alçada: 144

Coordenades:

Latitud: 41.60816
Longitud: 2.28656
UTM Est (X): 440553
UTM Nord (Y): 4606518

Classificació

Número de fitxa 08096 - 424
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Element urbà
Estil / època: Contemporani
Segle XXI
Any 2003
Autoria de l'element: Efraïm Rodríguez Cobos (escultor)
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Granollers
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dt., 21/11/2023 - 14:11
Autoria de la darrera revisió: Jordi Piñero Subirana

Descripció

Petita escultura de bronze emplaçada en un racó enjardinat de a plaça Folch i Torres que representa en Patufet. Concretament, el protagonista d'aquest conte de la literatura popular catalana es troba adormit sota la col i amb una cistella. És una obra d'Efraïm Rodríguez, i mesura 84 x 95 x 95 cm.

L'objectiu d'aquesta peça és dinamitzar un espai de pas i transformar-lo en un indret per a la difusió de les arts plàstiques i de la literatura. I més, tenint en compte que l'escultura es troba a la plaça dedicada al gran divulgador de la literatura infantil en català, especialment a través de la cèlebre revista el Patufet.

Observacions:

Vora l'escultura hi ha un plafó que explica el conte del Patufet, amb il·lustracions de Pilarín Bayés.

Bibliografia

ANDRINO MUÑOZ, Miguel (2011). *La escultura urbana como nexo de convivencia: identidad y reflejo del lugar en el área del Vallès*. Tesis doctoral presentada a la Universitat de Barcelona. Facultat de Belles Arts, pp. 751-752.

Enllaços d'interès:

[Art Urbà Granollers \(Museu de Granollers\)](#)

Hi havia una vegada, en un poble de pagès, un pare i una mare que van tenir un fill, que no feia més de mig pam, i era tan menut i petitet que li deien Patufet. Era molt eixerit i no parava mai quiet.

Un dia la seva mare necessitava safra i en Patufet es va posar tan pesat demanant d'anar-lo a comprar, que al final la mare li va donar un dineret i li va deixar anar.

Perquè no el trepitgeu de tan petit com era, anava pel carrer cantant una cançó tan fort com podia:

*Putim, putim, putim,
homes i dones del cap dret,
putim, putim, putim,
no trepitgeu en Patufet.*

El botiguer es va quedar ben parat en sentir una veueta que cridava: vull una paperina de safraàà! Una vegada i una altra mirava i no veia ningú a la botiga; finalment, el va descobrir sota el dineret i li va poder vendre el safra.

Quan la mare va haver acabat de fer l'arròs li volia portar el dinar al pare, que estava treballant al camp, i en Patufet va tornar a insistir que li deixés dur a ell. Així que la mare li va donar un cistell amb el dinar i el va deixar marxar.

Vet aquí que mentre hi anava va començar a ploure a bots i a barrals. Veient aquella tempesta tan gran, en Patufet va córrer a aixoplugar-se sota una col. I s'hi estava tan bé que s'hi va adormir.

Al cap d'una estona, quan la tempesta ja havia passat i en Patufet encara dormia, va passar un bou que, veient aquella col tan esponenosa, va obrir la boca i es va empassar de cop la col, el cistell i en Patufet.

Quan van veure que no apareixia, els seus pares el van anar a buscar, espantats. Cridaven ben fort: Patufeeet, on eets? I ni rastre del menut, fins que al cap de molta estona d'insistir-hi es va sentir una veueta burryana que deia:

*Sóc a la panxa del bou,
que no hi neva ni hi plou!
Quan el bou faci un pet,
sortiré en Patufet.*

En sentir allò, els pares van començar a donar colts al bou per a menjar; i la bèstia es va anar inflant i inflant, fins que de sobte va fer un pet i va sortir en Patufet disparat. Tots es van abraçar contents i va venir un gos i va trobar un gat i aquest conte s'ha acabat.

Descarrega't el conte i els dibuixos de la Píxara Bona. Per regalar-los a qui ho vulgui!

Píxara

Ajuntament de Granollers